

Dosarul nr. 2ra-229/19

Prima instanță: Judecătoria Anenii Noi, sediul Central (jud: A. Mocanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

Î N C H E I E R E

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vasile Babavelschii,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile
Babavelschii împotriva lui Fiodor Donici cu privire la repunerea în termen și
declararea nulității recipiselor,

împotriva deciziei din 9 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Vasile Babavelschii reprezentat de avocatul
Vladimir Gromovenco și a fost menținută hotărârea din 29 mai 2018 a Judecătoriei
Anenii Noi, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 25 ianuarie 2017 Vasile Babavelschii a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Fiodor Donici cu privire la repunerea în termen și declararea
nulității recipiselor.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a fost indus în eroare de către
pârât și a fost impus să întocmească recipisele din 8 decembrie 2012, 18 ianuarie
2013 și 4 februarie 2013, conform cărora ar fi primit de la acesta suma de 7000
euro în schimbul înstrăinării casei de locuit din satul xxxxx, r-nul xxxxx.

A menționat că o astfel de sumă nu a primit de la pârât, iar recipisele din 8
decembrie 2012, 18 ianuarie 2013 și 4 februarie 2013, a fost impus să le
întocmească cu scopul pedepsirii concubinei sale Galina Cazacu.

A explicat că imobilul din satul xxxxx, r-nul xxxxx îi aparține lui și
concubinei sale cu drept de proprietate și prin urmare, nu avea cum să-l înstrăineze
de unul singur.

Astfel, a afirmat că recipisele enunțate au fost încheiate în baza unei erori
considerabile, sub influență și dol.

La fel, a precizat că a omis termenul de adresare în instanța de judecată,
deoarece începând cu anul 2015 a fost internat în spitale, inclusiv în Spitalul Clinic
de Psihiatrie.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 227, 228, 229 Cod
civil și art. 116 Cod de procedură civilă.

A solicitat repunerea în termen a cererii de chemare în judecată și declararea nulității recipiselor din 8 decembrie 2012, 18 ianuarie 2013 și 4 februarie 2013.

Prin hotărârea din 29 mai 2018 a Judecătorei Anenii Noi, sediul Central, a fost admisă cererea lui Vasile Babavelschii cu privire la repunerea în termen a cererii de chemare în judecată. A fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Babavelschii împotriva lui Fiodor Donici cu privire la declararea nulității recipiselor.

La 21 iunie 2018 Vasile Babavelschii reprezentat de avocatul Vladimir Gromovenco a declarat apel împotriva hotărârii din 29 mai 2018 a Judecătorei Anenii Noi, sediul Central.

Prin decizia din 9 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Vasile Babavelschii reprezentat de avocatul Vladimir Gromovenco și a fost menținută hotărârea din 29 mai 2018 a Judecătorei Anenii Noi, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, art. 227, 228 și 229 Cod civil.

În acest sens, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe referitoare la respingerea cererii de chemare în judecată, deoarece Vasile Babavelschii nu a probat în niciun fel comportamentul dolosiv, violența, eroarea considerabilă sau inducerea în eroare de către intimatul Fiodor Donici la încheierea actelor juridice.

De asemenea, instanța de apel a menționat că recipisele din cauză au constituit deja obiect al examinării într-un alt litigiu de încasare a datoriei și în această privință există o hotărâre irevocabilă.

Instanța de apel a concluzionat că nu poate fi reținut ca temei de admitere a acțiunii nici Raportul de expertiză judiciară nr. 342 din 1 noiembrie 2017, deoarece acesta reflectă starea de sănătate a lui Vasile Babavelschii la moment și conține informații privind sănătatea ultimului din anii 2016-2017, iar recipisele din litigiu au fost întocmite în perioada 2012 - 2013.

În consecință, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 11 decembrie 2018 Vasile Babavelschii a declarat recurs împotriva deciziei din 9 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, prin faptul că au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, iar concluziile instanțelor de judecată au fost rezultate din neexaminarea multiaspectuală a cauzei.

În acest sens, a susținut că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au luat în considerare starea de sănătate a reclamantului la momentul întocmirii recipiselor și au lăsat fără apreciere Raportul de expertiză judiciară nr. 342 din 1 noiembrie 2017, indicând doar faptul că acesta reflectă starea de sănătate la moment, dar nu în perioada încheierii actelor juridice.

A relevat că instanțele de judecată au lăsat fără apreciere și argumentul referitor la faptul că bunul imobil și anume casa de locuit de care a fost deposedat,

aparține cu drept de proprietate atât lui, cât și concubinei și prin urmare, nu avea cum să o înstrăineze de unul singur.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 9 octombrie 2018.

Astfel, recursul declarat la 11 decembrie 2018, este în termen.

Prin referința din 6 februarie 2019, Fiodor Donici a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Vasile Babavelschii, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vasile Babavelschii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Vasile Babavelschii.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Vasile Babavelschii, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Tamara Chișca-Doneva